

Umulig oppgave!

Forfatter: Dag Arneson<dag@nettmenigheten.no>

Som mennesker har vi etter min mening så lett for å se på det som i virkeligheten er Guds løfter som om de skulle være hans krav til oss. Dette gjør at vi fortvilet forsøker å oppfylle løftene i eget liv og i egne omgivelser i stedet for å regne med at " det Gud har lovet er Gud og i stand til å oppfylle."

"For så mange som Guds løfter er, i Ham har de sitt ja; derfor får de også ved Ham sitt Amen, Gud til ære ved oss."

Da de nu var kommet sammen spurte de Ham:

«Herre, gjenreiser du på den tid Riket for Israel?»

Han sa til dem:

«Det tilkommer ikke dere å vite tider eller timer min Fader har fastsatt av sin egenmakt, men dere skal få kraft idet Den Hellige Ånd kommer over dere, og dere skal være mine vitner både i Jerusalem og i hele Judea og Samaria og like til jordens ender.»

Da han hadde sagt dette for han opp mens de så på og en sky tok ham bort fra deres øyne.

Disiplene som godt kjente til alle Guds løfter til Israel og fred rettferdighet og Israel som en opphøyd nasjon blandt nasjonene ønsket seg sikkert at det etterlengtede rike skulle komme. Nå var de jo besatt av romerne, de var et fattig land både timelig og åndelig og i de tre årene Jesus hadde virket blandt dem hadde de fått smake litt av det de kunne vente seg i rikets tid. Disiplene som nok hadde opplevd motstanden fra landets religiøse ledere og deres forakt for «disse Galileere» kunne sikkert tenke seg å sitte på 12 troner og dømme Israels 12 stammer også – de var jo mennesker!

Men noen forsikring om rikets snarlige komme fikk de altså ikke – han bare dro bort og der sto de igjen alene!

Men hva var det han sa før han dro?

Han hadde altså sagt at når riket kom fikk de ikke vite, men han hadde også sagt at de skulle være hans vitner til hele verden. Det var sannelig ikke noen lett oppgave og så hadde han bare sagt det og reist, ingen slagplan, ingen fordeling av områder ingen ting i det hele tatt – han hadde bare sagt det og reist!

Etter det jeg kan forstå var dette

ikke en ordre, men en opplysning han ga dem før han dro. Hadde det vært en ordre han ga dem måtte den blitt fulgt av en opplæring og en plan for hvordan de skulle gå fram. Vi finner nok parallellen til dette når han sier til dem i andre ting om skulle skje i deres liv, blandt annet sier ham at de skal tale med andre tungler, hebrede syke og oppveke døde, rense spedalske og holde slanger i hendene uten at det skal skade dem. Men han gir dem ikke mantra eller besvergelses som skal gjøre at dette skjer, ingen motgift eller oppskrifter på hvordan de skal rense de spedalske med magiske ord eller urtekurer, han bare sier at det skal skje!

Vel de sto altså der igjen alene og

hadde en fullstendig umulig oppgave foran seg uten å ha fått noen instruks for hvordan de skulle løse dette. De var jo heller ikke de skarpeste knivene i skuffen, ikke hadde de særlig utdannelse heller og ikke noen veldige økonomiske resurser å øse fra – de var jo fiskere de fleste av dem og en tidligere tollere. Nå var de jo ikke så veldig viljesterke og utholdende heller, og ikke særlig modige. Alle sammen hadde fornektet ham, ingen trodde på hans oppstandelse før de fikk se ham selv og da han kjempet i Getsemane og bad dem be sammen med ham sovnet de to ganger. Jo dette var gutta som skulle vinne verden for Kristus!

Men han ba dem altså ikke om å gjøre

det, han fortalte dem at dette skulle skje! Jeg har mine mistanker om at de ikke selv var overbeviste om dette, det var nok fordi de så på seg selv og sine muligheter. Men likevel skjedde det altså! Hvis noen hadde fortalt dem om Norge er jeg sikker på at det landet hadde de aldri hørt om engang, likevel fikk altså jeg høre evangeliet og

ble frelst. Så det Jesus sa det skjedde, og det skjedde selv om de var dem de var og selv om nok ingen trodde da at dette skulle kunne skje!

Nå sa han jo også at de skulle få kraft idet Den hellige Ånd skulle komme over dem og det også var en opplysning fra hans side. Om de forsto hva han mente med det , det vet jeg ikke, men jeg vet at det skjedde. Han hadde sagt at de skulle bli i Jerusalem inntil de ble ikledd kraften fra det høye , men ikke hvordan de skulle klare å bli det, - ingen oppskrift. Jeg vet ikke hvor mye jublende fast tro de hadde på at dette skulle skje heller for Bibelen sier at de satt bak stengte dører av frykt for jødene. Det var altså ikke fordi de hadde arrangert et lovsangsmøte at løftet ble oppfylt, det skjedde fordi Jesus hadde sagt det skulle skje.

Etter det Bibelen forteller om disipler og apostler så var de ikke noen supermennesker før pinsedagen, og skal vi være ærlige så var de ikke det etterpå heller, likevel fikk altså verden høre evangeliet. Også vi som bor «like til jordens ende» har fått høre det så en kan jo undres over hvordan dette kunne være mulig. Norge ble vel «kristnet» ca år 1000, men troen hadde kommet til oss lenge før det. En gjeng fiskere og noen andre som fortalte om en mann i Israel som de selv mente var Guds sønn og som de sa hadde blit korsfestet og hadde stått opp fra de døde skapte altså forandring i en hel verden, de gjorde det under sterk motstand hele tiden og nærmest uten noen form for hjelpemidler og uten noe økonomisk grunnlag fra starten av. Vi ville vel si i dag at de var totalt uten resurser for den oppgave de fikk, likevel gjennomførte de den.

Hvordan kunne dette skje? Var det fordi Den hellige Ånd kom over den på pinsedagen og de derfor ble supermenensker på alle områder, det vet vi jo at slett ikke skjedde! Det må ha vært noe annet som ga dette resultatet. Leser vi lenger foran i evangeliet ser vi der at Jesus sier til dem at han ikke vil etterlate den farløse og at han derfor vil komme til dem. Men han kommer ikke i den skikkelse han hadde hverken før eller etter Golgata, guddommen kommer til dem i skikkelse av den tredje person i treenigheten ; Den hellige Ånd.

Selv om Jesus sa at de skulle få kraft idet Den hellige Ånd kom over dem er ikke Den hellige Ånd en kraft, det er en person, en selvstendig person i treenigheten. Menigheten, kirken eller de troende er et tempel for Den hellige Ånd og det er Han som er den aktive og virksomme årsak til at Jesus' ord ble oppfylt og oppfylles i dag. Det er han som overbeviser verden om synd, rettferdighet og dom og det er Han som herliggjør Kristus for de troende. Det er hans gaver som virker i menigheten og selv om vitroende alltid får høre at vi skal være virksomme i Guds kraft så er det altså det motsatte som skjer, det er hans kraft som ter seg virksom på oss og gjennom oss. Nettopp fordi det ikke var disiplene, og ikke er oss, som er kraften og innsikten i det verk Gud har gjort og gjør kan Jesu ord oppfylles i dag og er bitt oppfylt inntil i dag.

« Han som kan gjøre mer enn alt, langt ut over det vi ber eller forstår, etter den kraft som ter seg virksom i oss. Han være æren.....»